

QUATRE GRANS LLIBRES CATALANS

Tots els qui segueixen atentament totes les accions i reaccions de la vida catalana s'hauran adonat d'aquest fenomen: la coincidència de la represa de l'ofensiva internacional dels vicaris del sindicalisme llibertari, que acull en les seves organitzacions els més indesitjables dels metecs, paral·lela a l'ofensiva antinacional del lerrouxisme inadaptat i dels blancs alfoncins afemellats, amb la represa del fervor patriota dels catalans lleials a la causa sagrada de Catalunya. Aquesta coincidència és palesa àdhuc en aquelles activitats espirituals menys perceptibles de la massa vel·leïtosa. Així, mentre la grolleria, la incivilitat i la barbàrie exòtica intenten ensenyorir-se de la ciutat, heus ací com, de l'estol de patriotes formats a l'època heroica del catalanisme i educats en les disciplines civils que instaurà l'insubstituït Prat de la Riba, és represa o, si us plau més, continuada, l'ampla, la generosa ofensiva cultural, que és una de les motivacions fonamentals del moviment català.

D'aquesta ofensiva, en poc temps n'hem vist exemples magnífics: diaris nous en català, revistes, llibres, cursos, conferències, tot un conjunt d'activitats que no tenen encara llur expressió política adequada, però que, lentament, fervorosament, heroicament, preparen l'hora de la Revolució Catalanista a la qual hem fet al·lusió temps enrera en aquestes planes. La gran Revolució que ha d'ofegar totes les altres petites revolucions per tal com serà integral: la de la Pàtria, per un aixecament en massa dels catalans; la de l'Ordre, en el sentit d'una estructuració jeràrquica d'una democràcia civil profundament nacional; la de la Disciplina, en oposició a tots els corrents bàrbars amb què la immigració incontrolada ha sacsejat, i sacseja! (fins quan?), Catalunya.

No sabríem amagar que la nostra emoció patriòtica és mol més forta en adonar-nos que l'esperit de continuïtat és encara present en els millors que no en conèixer el resultat d'unes eleccions; que preferim una conquesta del català, per petita que sigui, a un vot; un llibre en català, a un conseller municipal que no sigui en tots els seus actes públics un soldat de la nostra revolució. Aquesta emoció l'hem sentida, i molt forta, en rebre com a subscriptors, i d'un plegat, quatre volums nous d'«Els Nostres Clàssics», això és, dels clàssics catalans. No pas com a bibliòfils, ni tan solament com a lectors. Ans com a adeptes de la causa nacional. Puix que aquesta bella ofensiva bibliogràfica suposa: *a)* un editor amb fe; *b)* un grup benemèrit de subscriptors que no claudica i, per tant, amb fe; *c)* unes possibilitats editorials davant un públic lent a comprendre les fretures urgents de la Pàtria, un nucli del qual, però, tan reduït com vulgueu, conserva i

aviva la nostra fe. Només un patriota, català nacional, pot comprendre el que representa per a la causa de la llibertat i de la grandesa de Catalunya la tasca dura d'aquests altres patriotes, catalans nacionals, que, a l'hora mateixa que la multitud inconscient i els polítics hàbils juguem a una cosa tan indefinible com és a «blancs» i a «negres», treballen, incansables, per la causa de l'esperit, que és la que ha de redimir-nos a tots. Aquests editors, aquests erudits, aquests escriptors que, allunyats del brogit estèril i per damunt de la pugna fratricida entre estats d'un mateix exèrcit, editen, treballen i estudien per Catalunya, per la causa de la seva cultura i per l'esplendor i expandiment de la nostra llengua gloriosa, i assenyalen la presència de la Pàtria amb un fervor que forçosament desarmarà, a no trigar, el botifler pervers i el bàrbar inadaptat...

[*La Publicitat*, 5-XII-1933]